

Beszélgetés Orbán Hedviggel, a szegedi Szent-Györgyi Albert Agóra igazgatójával

*„minden kollégának, szakkörve-
zetőnek, nyári tábor vezetőjé-
nek, diákmunkásnak a belépé-
sekor elmondjuk, hogy ... neki
magának is generáló és önálló
személyiségnek kell lennie”*

*Mátyus Aliz: Szegeden található
az ország három újonnan épült ago-
rája közül az egyik. Azért Szegeden
kezdtem ezeket a beszél-
getéseket, mert előzetes tájékozódásom
alapján azt éreztem, hogy a szegedi
Szent-Györgyi Albert Agóra olyan
szakmai előzményekkel rendelkezett,
aminek következtében folyamatossá-
gról lehet beszélni az Agóra megépülése
előtti és utáni helyzetben. Mit tudhatunk
meg erről?*

Orbán Hedvig: Nagyon szerencsés helyzet adódott Szegeden, ami következett a városvezetés bölcs előrelátásából és abból, hogy egy 60 éves intézmény elmúlt 25 évének a mun-

káját a szegedi Agóra, mint előnyt élvezte. Az Agóra újonnan épült épület, Szeged városában az önkormányzat úgy döntött, hogy ebbe magként a korábbi Százszorszép Gyermekházat rakja bele. A Százszorszép Gyermekház 1951-től létező intézmény volt. Az épület, amelyben működött, 1903-ban épült, tehát egy több mint 100 éves épület volt. Mindenképpen szükség lett volna ennek az épületnek a felújítására, a város az építkezés adta lehetőséggel, az európai uniós pályázattal ezt a kérdést így oldotta meg: új épületbe költözött a gyermekház.

Én 1987 óta dolgoztam a gyermekházban. A kollégáim jelentős része is több mint 15-20 éve dolgozott a gyermekházban, tehát egy nagyon jelentős, együtt öregedő csapatról beszélünk. Ez egy kicsit vicces, mert mindannyian huszonévesen kezdtük, és a huszon év együtt dolgozás után, most olyan 40-es korosztály dolgozik az Agórában. Úgy gondoljuk, hogy nagyon-nagyon sokat végeztünk az elmúlt 25 évben a régi épületben, és ennek a munkának a gyümölcse beért az Agórában.

Még ehhez hozzátartozik Szeged városában – amit hogyha az ember csak a mozzanatokat látja, akkor esetleg el is ítéli –, hogy a város önkormányzata 2008. június 30-ával bezárta a városi művelődési központot. De ez egy tudatos döntés volt, mert az

épületet az ügyészség kívánta megvásárolni, bírósági negyed bővítéséhez. A városi művelődési központ épülete közvetlenül a bíróság mellett állt, tehát ez a bíróság terjeszkedésének egy logikus lépése volt. Három nap különbséggel pedig elkezdődtek az egyeztetések az Agóra pályázati munkáira, és a Százszorszép Gyermekház átvett a városi művelődési központból 10-nél több művészeti csoportot – a régi épületbe. A művelődési központ két kisebb épületét átvettük telephelyként, tulajdonképpen egy átmeneti időszak áthidalásaként. A Gyermekház már csak nevében volt gyermekház 2008 és 2012 között, hiszen nagyon sok felnőtt látogatója és sok felnőtt művészeti csoportja volt. A szakmai munka, majd a konkrét pályázati, majd a konkrét tervezési folyamat, meg az építkezés mind tartott ebben a 4 évben, és 2012 decemberében nyitottuk meg az Agóra kapuit.

A Százszorszép Gyermekház részéről az utolsó két év kifejezetten nagyon tudatos szakmai tartalomfejlesztésről szólt. Mi úgy költöztünk ide, hogy a gyermekházban 38 közösségünk volt. Azért tudom ennyire konkrétan ezt a számot, mert nagyon szigorú vezénylési tervet készítettünk a költözéshez. Tehát megvolt, hogy ki, mikor van utoljára a régi épületben, és ki mikor van az új épületben. 12-én még a régi épület működött, és 13-án megnyitottuk az újat. Innen tudom ennyi-

Informatikai Műhely – nyári tábor

re pontosan a közösségeink számát. De 2013 januárjától startra készen álltak itt azok a közösségek, amelyeknek megígértük, hogy az 5 600 m² alapterületű agorába befogjuk őket. Így 2013-ban is 40 fölött volt, most pedig olyan 53-54-re tehetjük a különböző közösségeink számát, amelyek a legkisebb kortól a nagyon idős nyugdíjas korosztályig tartanak. Nagyon érdekes a dologban, hogy megvannak, és nagyon aktívan dolgoznak azok a közösségek, amelyeket mi 2008-ban vettünk át a Bartók Béla Művelődési Központtól. Tehát azóta is megvan például a Bartók Béla Női Kar, ami már nálunk ünnepelte a 45. és most ünnepli a fennállásának 50. évfordulóját. Nálunk van az Ifjú Zenebarátok Kórusa. Nálunk van például olyan nyugdíjas tornakör, amelyet szintén akkor vettünk át. Igyekezünk ezekre a közösségekre felelősséggel figyelni, munkájukat segíteni.

M. A.: Nagyszerű, hogy így tudott minden egymásra épülni a szakmai munkában.

O. H.: A városvezetés részéről pedig azért volt bölcs döntés elérni, hogy az agora egy látogatott épület legyen, mert ennek az újonnan átadott épületnek 12 évre biztosítani kell a fenntartási költségét. A Gyerekházban 300 fő volt a napi látogatók száma, a Gyerekház összes csoportját, összes programját, összes látogatóját egyik pillanatról a másikra áthelyeztük az Agórába, így a látogatottságot is áthelyeztük. Most naponta körülbelül 400-500-ra tehető – rendezvénymentes napokon, amilyen szinte nincs is – a napi látogatóink száma, a közösségeinkkel, a csoportjainkkal, a hozzátartozókkal együtt. Ezért is gondolom, hogy nagyon bölcs döntés volt az önkormányzat részéről az,

hogy egy meglévő, jól működő intézményt hozott épület szempontjából biztonságosabb helyzetbe, és ezzel egyben a város eleget tud tenni az Európai Unió elvárásainak, hiszen fenn tudjuk tartani az épületet.

Még egy szakmai érdekességet szeretnék elmondani. Amikor az intézmény szervezeti formája volt a kérdés, hogy milyen formában működjön, akkor mi a kollégáimmal a Gyerekházban készítettünk egy anyagot, amelyikben egyik részében az önkormányzati intézményi létet, a másikban pedig a nonprofit kft-t, mindkettőnek az előnyeit, a hátrányait, erősségeit, gyengeségeit vettük számba. Ezt a mérleget letettem az akkori kultúráért felelős alpolgármester elé, és gyakorlatilag a mérleg már ebben az anyagban is egyértelműen az intézményi forma felé billent el. Abban is szerencsém volt, hogy megkérdezték, hogy én magam mit gondolok, és én is az intézményi formát tartottam jobbnak. Nem azért, mert félek a váltástól vagy félek egy gazdasági társaságtól, hanem azért, mert mind szakmailag, mind fenntartó szempontjából sokkal garantáltabbnak, sokkal ellenőrizhetőbbnek látom egy önkormányzati intézménynek a működését, mint egy nonprofit kft-jét. Eleve az államháztartási törvény az önkormányzati intézmények számára nagyon nagy szabályozottságot nyújt, míg a gazdasági társaságoknál természetesen vannak szabályozottságok, de nem ennyire sok és nem ennyire erős szabálynak kell megfelelni. Tehát így önkormányzati intézményként kezdte el és folytatja a munkáját az Agóra. És ha még abból a szempontból is megvizsgáljuk, hogy egy közművelődési intézmény 15 fős főállású csapata növekedett meg 33 főssé, és tulajdonképpen mi magunk

építhettük fel a humán erőinket, azaz a humán erő lépésről lépésre való fejlesztését jó alapos előkészítés után magunk végezhettük, akkor azt kell, hogy mondjam, hogy a Gyerekházból jött kollégáim számára, meg a magam számára is, ez így egyértelműen egy nagyon-nagy szakmai kihívás. Letettünk valamit az asztalra, egy kisebb alapterületű, kisebb létszámú, kisebb feladatkörű, kisebb hatókörű intézményben, és ez belépő lehetett egy szakmailag más jellegű, sokkal összetettebb, sokkal bonyolultabb tevékenységrendszerhez. A régi kollégákban nyilván a szakmai kihívás ott is van, ez a saját szakmai pályájukon fejlődést, kitekintést, más jellegű munkát, más jellegű ismereteket jelent. Az új kollégák számára, akiket pedig beléptettünk magunk közé, én azt gondolom, hogy nagyon-nagy lehetőség. Többségük igyekszik is megbecsülni a helyzetet, hogy ők egy ilyen intézményben dolgozhatnak.

A gazdálkodásunkat tekintve, nagyon stabil és nagyon kiegyensúlyozott volt a Százszorszép Gyerekház gazdálkodása az elmúlt huszonegynéhány évben. És ugyanezt a stabilitást próbáljuk az Agórában is tartani. Tulajdonképpen fölépítettünk a Gyerekház 10 feladatkörére egy feladatkörönkénti stabilitást igénylő, bizonyító gazdálkodási rendszert, amit itt az Agórában egyszerűen csak kibővítettünk azzal, hogy megnövekedett a feladataink száma. Minden feladatnak meg kell állni önállóan pénzügyileg is a lábán. Ha minden feladat önállóan stabil gazdaságilag, akkor nyilván az egész intézménynek is stabilnak kell lenni gazdaságilag. Már lezártuk a 2013-as, 2014-es költségvetési évet, minden esetben ez beigazolódt. Az Agóra 2015-ben már közel 210 millió forintos költségvetéssel gazdálkodik, és ennek a költségvetésnek 45-48%-a körülbelül saját bevételből származik. Ami rengeteg sok, apró tételből származó bevételt jelent. Tehát óriási napi pénztári forgalmat jelent. Sajnos 2015. április 1-től az államháztartási törvény megváltozása egy kicsit más irányba vitte az intézmény gazdálkodását. Az államháztartási törvény kimondja, hogy a 100 fő alatti létszámmal dolgozó intézmények nem lehetnek önállóan gazdálkodóak. Ez

két intézményt érintett Szegeden, a Bábszínházat, és bennünket. Nyilván ezzel az önkormányzat, mint törvényben előírt kötelezettséggel nem tudott mit tenni. Egy gazdálkodó szervezet látja el a gazdálkodásunkat április elseje óta. Maximálisan törekszünk minden szabálynak eleget tenni, minden előírásnak megfelelni. Ennek ellenére nagyon határozottan érzem, hogy mind a saját, mind a szakmai kollégáim napi munkaidejéből már csak mennyi tud szakmaiságra fordítódni, és mennyit kell az adminisztrációval foglalkozni. Még azt is gondolom azért magamban, hogy ekkora, mind nagyságrendben, mind ennyi feladatkört ellátó intézménynek nagyon-nagy segítséget nyújthatna, hogyha továbbra is önállóan gazdálkodó intézmény lehetne. Vagy valamikortól, például a következő költségvetési évtől újra önállóan gazdálkodó lehetne. Sokat tanultunk a gazdálkodó szervezettől. Nyilván azokat a szabályokat, amiket be kell tartani, előtte is betartottuk, ezután is be fogjuk tartani. A mindennapi munkában sokszoros odafigyelést igényel az április 1-je óta tartó folyamatok rendben tartása.

M. A.: *Tanulmányoztam a Szegedi Vakáció 2015-ös könyvecskéjét, és az derült ki számomra, hogy az Agóra működését és építkezését az jellemzi, hogy foglalkozás-féleségei kiegészítik és erősítik egymást. Az Agórában olyan összejártsága van egy jó szemlélettel végig gondolt munkának, amiről én azt hiszem, így még nem láttam az országban. Olyan intézményt bizto-*

san nem, ahol ez ennyire jól látható lenne. Hogy lehet ilyen eredményre jutni és ezt vinni, vezetni?

O. H.: Nagyon szépen köszönöm, örülök, hogy ez így látszik kívülről. Mi belül ezt tudjuk és tudatosan alakítjuk. Igazából minden rakódott egymásra, egymáshoz, pontosabban raktam a kollégákkal együtt, mindent egymásra. Én '87 februárja óta dolgoztam a Százszorszép Gyerekházban. Az első 5 évben szakmai munkatárs voltam. Akkor még csak két jelentős tevékenységi köre volt a háznak, a nyári táborok és az év közbeni szakkörök. Az összes többi 10 feladatkört az elmúlt 25 év során építettük fel. És amikor elkezdtük a táborok számát növelni – ez már a '80-as években általam megtörtént –, utána ez minden évben bővült újabb szakmai kollégák bekapcsolódásával. És nagyon tudatosan alakítottuk is, ugyanis teljesen más típusú közművelési munkát igényel a tanév, amikor sokkal jobban lehet nyitni például a felnőttek felé is. Nyáron, nyilván részben a gyerekházi létünkben adódóan, nagyon nagy erő a hetente idelátogató több száz táborozó gyerek. De nagyon-nagy erő az ő szülei is meg az ő családjuk is, meg mindenki, aki ezáltal megismeri az Agórát. Mindig januárban kezdjük a táborainkat kialakítani, és törekszünk arra, hogy az új típusú dolgokat, az új típusú közösségeink bevezetését táborban vezessük be, egy tábori program kínálatával. 15 ezer példányban megjelentetjük a Szegedi Vakáció programfüzetet, ezzel kellő propagandát biztosítunk hozzá. És 22 éve kiadjuk, ez garantálja, hogy lesznek rajta. Ha pedig nem lesznek rajta, akkor ez mutatja, hogy ez valószínűleg nem egy életképes ötlet. Vagy, hogy erre a közösségre nincs igény. Tehát nem egy olyan dolog, ami szeptembertől is talpon maradna. A tábori közösségeink mindenféle gyerekkorosztály számára nyitottak, de zömében óvodás, általános iskolás és középiskolások számára szervezzük táborokat. Egy táborban összejött adott tevékenységre épülő közösséggel pedig lehet szeptemberben szakköri, művészeti csoport közösségi életet újra kezdeni, új munkát kezdeni. Ez tudatosan van így huszon éve.

Azt tudom mondani, hogy az összes feladatkörünk mindig-mindig

egymásra épült. A táborvezető kollégánk jelentős része év közben nálunk dolgozik szakkörvezetőként, néptáncgyűttes vezetőjeként, művészeti csoportvezetőként. A számukra is kihívás az, hogy milyen új ötleted van nyárra, mit kínálnál nyárra. Nagyon jó megélni azt például, amikor a 25 éve nálunk dolgozó 40 éves néptánc oktató kolléga azon gondolkodik, hogy mi újat kínáljon nyárra, mert mást akar kínálni. És nagyon jó az, hogy ezek a kollégák évről évre jönnek az újabb kínálatokkal. A nyarat nagyon tudatosan állítjuk össze, tehát 6 hétig szervezünk koncentráltan szaktáborokat. Ezek a szaktáborok mindig úgy tevődnek össze, hogy minden héten van fiúsabb dolog, lányosabb dolog, hagyományosabb dolog, újabb dolog, kisebbeknek, középiskolásoknak szóló kínálat, és hát nyilván a ház jellegéből adódóan nagyon törekszünk arra, hogy nyáron is és év közben is nagyon erősítsük a ház természettudományos kínálatát. Tulajdonképpen a természettudományokra való orientálást mi már nagyon kisgyerekkorban, 6-7 évesen, szakkörökkel, nyári táborokkal megkezdjük.

Nyilván ez egy csapatmunka. Csapatmunka volt a Gyerekházban, csapatmunka van az Agórában. Nyilván azok a kollégák, akik ezt szeretik csinálni, szívesen csinálják, ők elhivatottan csinálják ezt a dolgot. Nagyon jó volt például éppen a mai napon szembesülni azzal, hogy kollégák azt mondták egy diákmunkásra, hogy nem tudja felvenni azt a tempót, amit mi diktálunk, és hogy törekednünk kell arra, hogy a diákmunkások is fölvegyék ezt a tempót. Igyekszünk minden kollégának a belépésekor, minden szakkörvezetőnek a belépésekor, nyári tábor vezetőjének a belépésekor, diákmunkásnak a belépésekor elmondani, hogy ez egy nagyon gyorsított dolog, és neki magának is generáló és önálló személyiségnek kell lennie, és hát ezt igyekszünk elvárni a kollégáktól, és én ezt igyekszem a háttérben biztosítani. Tehát én igyekszem mindig, mindenkinek a nagy háttére lenni. Nyilván vannak folyamatok, amikor ez biztos nem 100%-osan sikerül, de nyilván ehhez mindannyian kellünk. És úgy gondolom, hogy az, ahol tartottunk a Gyerekházban, abban is

mindannyiunk munkája volt. Ahol most tartunk az Agórában, ahhoz is minden kolléga kell, és minden kolléga együtt dolgozása kell.

Nekem nagyon-nagyon jó érzés csapatban együtt dolgozni, és én nagyon szeretek csapatban együtt dolgozni. És nagyon jó dolog fiatalokkal együtt dolgozni. Tehát én magam is, még a Gyerekház korszak előtt, egy fiatalokból álló klub révén kerültem kapcsolatba a Gyerekházzal. Nagyon sok gyakorlatra jövő hallgatónk van, akikre felelősségteljesen rá lehet bízni feladatokat. Nyilván kellőképpen ki kell őket képezni, de egyedül kell beküldeni őket a medencébe. Azt szoktam mondani, hogy neked egyedül kell leúszni a távot, de én ott rohanok kint a parton, és hogyha baj van, akkor úgyis kihúzlak. És ez tényleg így van.

Azt tudom mondani, hogy én magam nagyon szeretem a munkámat. A kollégáim túlnyomó többsége, szerintem szereti a munkáját. Egészen biztos az, hogy ilyen helyen kényszerből, csak a fizetésért, csak a megélhetésért nem lehet dolgozni. Tehát az kevés egy ilyen helyen való dolgozáshoz. Nyilván mindenki esetében kellene a visszaigazolások. Kellene a látogatók, a résztvevők, a gyerekek, a szülők, a közösség visszaigazolása ahhoz, hogy megfelelő úton haladunk.

M. A.: Látszik a Szegedi Vakáció programfüzetben, hogy minden héten – a tudományostól a sporton át a művészetiig – mindenféle választható program van. És ezen kívül az látszik, hogy egy-egy heti program – ez a táborok időtartama – ugyanúgy fölépíti magát, mint ahogyan az egész intézmény is állandóan erre irányul. Láthatóak a szakmai célok a Szegedi Vakáció azon részében, ahol az Agóra ajánlja a heti programjait. A Szegedi Vakációban a szegedi egyéb intézmények is ajánlják a nyári programjait. Kicsit elválnak a könyvecskén belül azok az oldalak, amelyeken más intézmény kínál programot, annyiban, hogy az Agóra megfogalmazásaiban a fő hangsúly mindig az emberért, a gyerekért valóságokon van, azon, mire jó az a program, ami jól eligazítja a szülőket, motiváló lehet nekik, és sokat mond arról az emberről, aki vezeti azt a hetes tábort. A többi in-

*tézmény esetében egy kicsit az általam máshonnan ismert módon kínálód-
nak a programok. Felsorolászerűen. Pedig biztos vagyok benne, hogy a Százszorszép Gyerekház huszonvalahány éves működése vezetésed alatt, és most az Agóra is, a gyerekvilág programjaira, a gyerekvilággal való foglalkozásra erős hatással lehetett az egész városban. Szegeden minden egy kicsit következik az Agóra munkájából és szakmaiságából is. Boldogan lát-
tam, hogy a könyvtár például diát is kínál a gyerekeknek. Kérdezem, hogy amikor újonnan kerül be az Agórába ember, amikor először vezet egy hetes tábort, legyen egyetemi hallgató vagy önkéntes, hogyan tudja meg, hogy mi a szokás, hogy jó fölépíteni a napokat, a napok egymásutánját, az egész hetet? És hogy még a végén szokás megmutatni a szülőknek, hogy a gyerekek mivel töltötte ezt az 5 napot?*

O. H.: Amikor minden héten elkezdünk kínálni tábort, valószínűleg 25 évvel ezelőtt az első kínálónkban ezeket megfogalmaztuk. És utána nyilván mindig megmutattuk az előző évi Vakáció programfüzetet a kollégáknak, és akkor ez adhatott támpontot és jelenthetett mércét. Illetve ezek úgy is alakultak, hogy például nagyon szerettem volna, hogy legyen nálunk bábcsoport. Megkörünyékeztem egy kollégánót, akiről szinte egyedül tudtam a városban, hogy ilyesmivel foglalkozik. Ennek is legalább 15 éve. A kollégánő akkor egy művészeti iskolában dolgozott, és mondjuk májusban azt mondta, hogy bocsánat nem, nem tud jönni hozzánk. Augusztusban visszajött, hogy ha befogadnánk, akkor mégis jönne és szakkört csinálna. A kollégánő a végén megcsinálta szakkörét a tanév során és ő jött azzal, hogy ha lehet, akkor szeretne bábos tábort hirdetni nyárra. És azóta is, gyakorlatilag minden nyáron egy vagy két bábos táborunk van.

Egyformán gondolkodunk a kollégákkal, illetve benne van a füzetben, benne van kimondatlan elvárásként a levegőben, hogy mit gondolunk, aztán pedig mindenki tudatosan végiggondolja azt, hogy ő mit akar csinálni a héttel, mit akar csinálni a napi programjaival, mit akar csinálni év közben a művészeti csoportjaival. Ugyanez van a művészeti csoportjainknál is,

decemberben, májusban bemutatók vannak. A kollégák tudják, hogy nagyon fontos megmutatni a szülőknek, a közönségnek, mindenkinek azt, hogy mit tudunk, mit nem tudunk. Ez is tudatos, mindenkiben benne van. És egyszer leraktuk ennek az alapkövét, amire ez így rakódik évről évre, a programfüzettel, a táborokkal, a szakkörökkel.

Van az Agórában egy idős úr, nem régóta kollégánk, aki azt szokta mondani, hogy meg kell tudni fogalmazni a célokat. Stratégiai anyagként ezek kevésbé vannak megfogalmazva, de nyilván tudtam neki mondani június elején, hogy az a célunk, hogy most, az előttünk álló 8 hétben hetente 300 és 200 gyerek táboroztatását színvonalasan, zökkenőmentesen meg tudjuk valósítani. Egyértelmű, hogy mi a célunk a szeptembertől júniusig terjedő időszakban, és újabb és kisebb részcélokat tűzünk ki magunknak.

A Szegedi Vakáció programfüzet ötletét huszon évvel ezelőtt vettük Budapestről, ahol láttuk a Szünidő programfüzetet, a Marczibányi térnek a kiadványa volt, azóta már nem találkozom Budapesten ezzel a programfüzettel. Mi itthon akkor kitaláltuk, az önkormányzat ehhez forrást biztosított, és egy idő múlva, ennek is biztos, hogy több mint 15 éve, a Százszorszép Gyerekház megkapta célfeladatként ennek a füzetnek a szerkesztését, a program összegyűjtését, kiadását, nyomdai feladatok elvégzését. És ennek a füzetnek a kapcsán nagyon-nagyon szoros az együttműködésünk a város összes közművelődési intézményével, nyárra programot szolgáltató civil szervezetével. Nagyon sok szál fut össze nálunk a füzet kapcsán, és nyilván év közben is.

Azt akartam még elmondani, hogy arra is büszke ez a város, hogy minden évben kiadunk 15 ezer példányban egy ilyen füzetet, és ez minden gyerekes családhoz eljut Szeged városában. Tudatosan terjesztjük. Szülők, kollégák segítenek abban, hogy iskolákba áprilisban, májusban, júniusban eljusson. A diákok a kezükbe kapják, hazavigyék.

Ami még a táborokhoz és a tudatosságához tartozik: A kollégák januárban, februárban írják le az adott nyárra vonatkozó tábori gondolatokat.

Sokszor már az is bekövetkezik, hogy vége az adott évi nyári szezonnak és a kolléga júliusban úgy áll föl, hogy befejezte a tábort, és azt mondja, hogy az ideai tapasztalatok alapján úgy gondolom, hogy jövőre ilyet csinállok. Vagy nem így, hanem úgy. Tehát a tanulságokat nyilván már a szezón végén, illetve szeptember elején leszűrjük és rögzítjük és összeírjuk, és ezeket alapjául vesszük a következő évi tervezésnek. És amikor a kollégák leírták januárban, februárban, hogy mit gondolnak a füzetben megjeleníteni, és amikor odakerülnek júniusban, hogy a konkrét heti programot össze kell állítani, mindig azt szoktuk mondani, hogy vedd elő a füzetet és nézd meg szóról szóra. Mindennek teljesülnie kell, ami benne van. Ha beleírtuk, hogy lovaglás, és nem tudjuk teljesíteni a lovaglást, akkor mi lesz helyette, ami egyenértékű, amivel ezt kiváltjuk. Nyilván vannak dolgok, amiket ugyanúgy teszünk évről évre, de minden évben mindig vannak olyan dolgok, amik nagy szakmai kihívásokat jelentenek nekünk, és minden még jobb lesz tőle.

M. A.: *Előfordul-e olyan, hogy a város többi intézményéből szakmai segítséget kérnek, mert látszik, hogy itt egy intézmény nagyszerűen működik.*

O. H.: Ez a segítségnyújtás oda-vissza működik. Tehát azt tudom mondani, hogy Szeged városának valamennyi közművelődési intézménye – az Agórán kívül van hét adott városrészben működő művelődési ház, van a Szegedi Nemzeti Színház, a Somogyi Könyvtár, a Bábszínház, a Szimfonikus zenekar, a múzeum, amelyek városi közművelődési intézmények –, mi mind összedolgozunk egymással. Fél szavakból értjük egymást. Mindenki tud a másiktól segítséget kérni, és tud segítséget nyújtani, hogyha éppen erre van szükség. Kollégákkal régóta dolgozunk együtt, de az újonnan belépő kollégák is várják ezt, tehát a kollégák segítenek. Mind az intézmények egymás között, mind a városházán a kulturális osztály munkatársaival nagyon jó a kapcsolatunk. Mi generáltuk azt, hogy újra visszatérjenek a körülbelül félévente megrendezésre kerülő nagy, minden intézmény részéről és az önkormányzat

részéről legalább félévente megrendezésre kerülő kulturális kerekasztalok, nagy szakmai fórumok, ahol egyeztetünk, hogy ne üsse egyik nagyvárosi rendezvény a másikat. Szegényebbek vagyunk, rengeteget dolgozunk, ne pazaroljuk el az erőforrásainkat, hanem ezeket tudjuk valamilyen formában koncentrálni. Én azt tudom mondani, hogy nagyon-nagyon jó az együttműködés, nagyon jó az együtt dolgozás Szeged város közművelődési intézményei és az önkormányzat közművelődéssel foglalkozó szakemberei között. Bármely városnak csak azt tudnám kívánni, hogy ilyen együttműködésben dolgozzon együtt.

M. A.: *Hogyha huszonvalahány éves működéséről beszélhetünk a Százszorszép Gyerekháznak, és már az Agóra is működik néhány éve, akkor nőttek fel úgy gyerekek a Százszorszép Gyerekházban, hogy már a saját gyerekeiket hozzák ide. És nyilván idehozzák, hogyha önekik élményt és megtartó erőt jelentett.*

O. H.: Amikor elkezdtem dolgozni, 6-8 év volt a korkülönbség köztem és a gyerekek között. Azóta a legfiatalabban, tehát az első generáció körülbelül 40 éves már. Azt éltem meg például tavaly nyáron, hogy az anyukának, aki körülbelül 40 éves, és ő gyerek volt velem egy néptáncsoportban, a középiskolás gyereke diák munkára jött jelentkezni az Agórán, és dolgozott is két hétig az általunk szervezett napközis táborban. Ezt nagyon jó megélni. És erre számtalan példa van, hogy szülőként megjelennek az egykori gyerekek. Meg arra van még nagyon-nagyon sok példa, hogy az itt gyakorlaton levők gyerekei, meg köreik hogyan térnek vissza, és hogyan segítenek.

Már a Százszorszép Gyerekházra is azt mondtam, hogy nagyon sok körünk van. Tehát van a legbelső kör, a főfoglalkozásuk köre, van a művészeti csoportjaink szakkörvezetői köre. Van a nyári táborvezetőinknek a köre, és az említett két kör nem azonos.

Van a nálunk gyakorlaton lévő hallgatóknak a köre, és van a legkülső kör, a szülők, segítők, valahonnan ismernek bennünket köre. A Gyerekházban, az Agórán még senki nem került be úgy szakmai munkatársnak szakmai munkát végezni, hogy ő korábban valamelyik körből ne ismerte volna a ház munkáját. Azért, mert ez nyilván számára is nagyon-nagyon nagy municiót ad. Meg nyilván számunkra is nagy erőt ad, hogy legalább egy területét már az intézménynek ismeri, kollégákat ismer, és így kerül be. Egy kollégánál van, aki az intézet helyettes vezetője, ő ismeretlenül lépett be 23 évvel ezelőtt, azóta együtt dolgozunk, az összes többi szakmai kolléga hallgatóként nálunk volt. Tehát mindenki úgy került hozzánk, függetlenül attól, hogy hány éves a kolléga vagy kolléganő.

Nagyon-nagyon törekszünk arra, hogy stabil gárdával dolgozzunk. Nagyon igyekszünk, hogy megbecsüljük a kollégákat. Például ezt a 2015-öt nagyon-nagyon fokozottnak érzem. Sok szakmai elvárás van, amit teljesíteniünk kell, de itt az elvárások többségében a látogatók felől jönnek. Ha egy tábor létszámát föl kell engedni 50 főig, akkor meg kell találni hozzá a megoldásokat, hogyan valósítsuk meg, ha ekkora iránta az érdeklődés. Hogyha valamelyik táborból a meghirdetett kettőn kívül kell még egy újabb turnust hirdetni, arra is meg kell találnunk a megoldást. Hogyha a heti 12-13-14 táborunk mellett még megérkezik az igény, hogy a nyári szezónra be kell fogadnunk egy kulturális közfoglalkoztatottakat képző csoportot, akkor addig csűrjük-csavarjuk a terembeosztást, hogy 4 hétre be tudjunk fogadni még egy ilyen csoportot. Mert az is hihetetlenül nagy erő, hogy hetente húsznál több kulturális közfoglalkoztatott jár hozzánk, viszi az intézmény hírért, valamilyen módon bekapcsolódik, látja az intézmény munkáját, és ez valószínűleg neki is segítség lehet az otthoni munkájában, az esetleges későbbi elhelyezkedésében.

ORBÁN HEDVIG 1967. június 30-án született Mezőhegyesen, Békés megyében. 1987 februárjától 1992. februárig a Százszorszép Gyermekház szakmai munkatársa, 1992. február 1-től 2012. december 1-ig igazgatója. 2012. december 1-től a Szent-Györgyi Albert Agóra igazgatója. Közművelődési szakember. A Szegedi Tudomány Egyetem Felnőttképzési Intézete andragógia szakos hallgatóinak gyakorlatvezetője.